

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 65

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 ianuarie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURRENTEI	
Decizia nr. 497 din 16 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat.....	1-4		328/2004. — Decizie privind concentrarea economică realizată de către Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. Galați prin achiziționarea mijloacelor fixe din patrimoniul Societății Comerciale „Helitube” — S.A. București.....	6-7
Decizia nr. 528 din 25 noiembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 674 din Codul de procedură civilă.....	4-6		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
			3.101. — Ordin pentru modificarea Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 497

din 16 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Călin Ion, Mircea Parizescu și Ștefan Gheorghe în Dosarul nr. 2.781/2004 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal, Ștefan Gheorghe este reprezentat de avocatul Cristian Nan, Călin Ion și Mircea Parizescu sunt prezenți personal și asistați de avocatul Cristian Nan, iar Ministerul Apărării Naționale este reprezentat de consilierul juridic Roxana Dumitru.

Avocatul autorilor excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001, care modifică art. 80 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2001, prin care se suspendă aplicarea prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001, sunt neconstituționale, deoarece au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție. Dispoziția constituțională prevede că ordonanțele de urgență pot fi adoptate numai în cazuri excepționale, iar adoptarea celor două ordonanțe de urgență criticate ca neconstituționale nu a fost urmare a vreunei situații prevăzute la art. 53 din Constituție. De asemenea, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2001 prelungește suspendarea aplicării art. 79 din Legea nr. 164/2001 și modifică, în același timp, modalitatea de recalculare a pensiilor, creând un vid legislativ prin aceea că Legea nr. 164/2001 nu se aplică celor ieșiți la pensie înainte de intrarea ei în vigoare, iar legea anterioară a fost abrogată.

Reprezentantul Ministerului Apărării Naționale solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 107 alin. (3) și cele ale art. 114 alin. (1) și (3) din Constituție nu sunt incidente în cauză, deoarece se referă la ordonanțe simple care sunt emise de Guvern pe baza unei legi speciale de abilitare, iar nu la cele de urgență care sunt emise de Guvern în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție, ordonanțe care se pot emite de Guvern atât în domeniul legilor ordinare, cât și în cel al legilor organice. În concluzie, arată că cele două ordonanțe de urgență au fost adoptate cu respectarea dispozițiilor constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că ordonanțele de urgență și ordonanțele simple reprezintă două categorii distincte, cele de urgență fiind emise în baza art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită și nu au la bază o lege specială de abilitare, ci un caz excepțional ce impune intervenția Guvernului în adoptarea unei măsuri urgente. În acest caz nu operează interdicția înscrisă în art. 114 alin. (1) din Legea fundamentală, de a nu reglementa în domenii care fac obiectul legii organice. Arată că, în acest caz, situația excepțională a reprezentat-o lipsa resurselor financiare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.781/AS/2004, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001 pentru suspendarea aplicării prevederilor**

art. 79 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Călin Ion, Mircea Parizescu și Ștefan Gheorghe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că cele două ordonanțe de urgență, ce modifică dispoziții ale unei legi organice, vin în contradicție cu dispozițiile art. 107 alin. (3) din Constituția nerevizuită, care prevăd că „ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta”. În continuare, arată că în chiar Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, nr. 324/2001, se precizează că acesta poate adopta ordonanțe numai în domeniul legilor ordinare, iar nu și în cel al legilor organice. De asemenea, consideră că, potrivit art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, se pot adopta ordonanțe de urgență în cazuri excepționale, dar nici în acest caz în domeniul legilor organice. Modificarea prin cele două ordonanțe de urgență a Legii nr. 164/2001 s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, fiind astfel neconstituționale. Autorii excepției susțin, de asemenea, că cele două ordonanțe de urgență încalcă și dispozițiile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, potrivit art. 114 din Constituție, ordonanțele pot fi emise de Guvern în două cazuri, și anume pe baza unei legi de abilitare, ca urmare a delegării legislative date de Parlament și în situații excepționale, fără a fi necesară o lege de abilitare, delegarea legislativă fiind acordată de Legea fundamentală. Regimul celor două categorii de ordonanțe este diferit, ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare putând fi emise numai în domeniile prevăzute în această lege, iar cele de urgență putând fi emise în orice domeniu, inclusiv în domeniul legii organice. Aceste ordonanțe de urgență se emit în circumstanțe excepționale care impun adoptarea unei măsuri de urgență pentru salvagardarea unui interes public, reclamând instituirea unei reglementări în domeniul legii organice, și nu numai în domeniul celei ordinare. În ceea ce privește critica potrivit căreia cele două ordonanțe de urgență vin în contradicție cu Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, se arată că nici aceasta nu poate fi reținută, deoarece neconstituționalitatea unui text de lege nu poate fi apreciată decât în raport cu prevederile Legii fundamentale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul arată că, potrivit articolului unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001, prevederile art. 79 din Legea nr. 164/2001 se suspendă până la data de 1 ianuarie 2002, dispozițiile acestei ordonanțe nemaifiind în

vigoare, ele având aplicabilitate numai pe o perioadă determinată, respectiv până la 1 ianuarie 2002. Astfel, apreciază că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001 este inadmisibilă. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001, se arată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile art. 107 alin. (3) și cele ale art. 114 alin. (1) din Constituția nerevizuită nu au incidență în cauză, ele referindu-se la ordonanțe simple ale Guvernului, iar nu și la cele de urgență. În ceea ce privește critica privind inexistența cazului excepțional, se consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, aceasta trebuie definită în raport cu necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. În cazul de față situația excepțională a fost dictată de inexistența resurselor financiare bugetare necesare plății diferențelor de drepturi bănești rezultate din recalcularea pensiilor militare de stat.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi de abilitare, ci o măsură de ordin constituțional ce permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să dea o soluție imediată în cazul unei situații excepționale, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 65/1995 și nr. 34/1998.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 18 iunie 2001, aprobată prin Legea nr. 249/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304

din 9 mai 2002, precum și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 18 decembrie 2001, aprobată prin Legea nr. 236/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 mai 2002.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile cuprinse în art. 107 alin. (3) și art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, ce au următorul conținut:

— Art. 107 alin. (3): „*Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.*”;

— Art. 114 alin. (4): „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.*”

În ceea ce privește constituționalitatea extrinsecă a celor două ordonanțe de urgență ale Guvernului, Curtea reține că aceasta se poate examina numai prin raportare la prevederile constituționale în vigoare la data adoptării lor, și anume la prevederile Constituției nerevizuite.

Curtea constată că dispozițiile art. 107 alin. (3) din Constituția nerevizuită se referă la ordonanțele simple emise de Guvern în temeiul unei legi speciale de abilitare, potrivit art. 114 alin. (1) din Constituția nerevizuită, iar nu și la ordonanțele de urgență care se emit în temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită. Astfel, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, alin. (1) și (4) ale art. 114 din Constituția nerevizuită reglementează două instituții distincte ale delegării legislative. Cea prevăzută la alin. (4) nu are la bază o lege specială de abilitare, ci un caz excepțional ce impune intervenția Guvernului în adoptarea unei măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public, în acest caz neoperând interdicția înscrisă în alin. (1) de a nu reglementa în domenii care fac obiectul legii organice.

Cazul excepțional care a determinat emiterea celor două ordonanțe de urgență l-a constituit lipsa resurselor financiare, iar, după adoptarea bugetului de stat pe anul 2002, insuficiența resurselor bugetare necesare pentru plata imediată a diferențelor rezultate din recalcularea pensiilor militare a determinat eşalonarea plății acestora. Astfel, Curtea constată că cele două ordonanțe de urgență au fost adoptate cu respectarea dispozițiilor constituționale.

Cu privire la raportarea de către autorul excepției a dispozițiilor atacate la prevederile Legii nr. 24/2000, Curtea constată că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere numai compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate. Eventuala necorelare existentă între reglementările cuprinse în diferite acte normative nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare a legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2001 pentru suspendarea aplicării prevederilor art. 79 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2001 pentru modificarea Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, excepție ridicată de Călin Ion, Mircea Parizescu și Ștefan Gheorghe în Dosarul nr. 2.781/AS/2004 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 528
din 25 noiembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 674 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 674 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metro Cash&Carry România” — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 4.975/2003 al Judecătoriei Pitești.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat Hugo Vitzman, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, susținând că, în măsura în care sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 674 din Codul de procedură civilă, judecătorul este obligat să admită acțiunea posesorie a reclamantului, ceea ce este de natură a contraveni art. 44 din Constituție. Astfel, textul de lege criticat asigură protecția posesiei în detrimentul titularului dreptului de proprietate, care nu-și poate exhiba titlul decât printr-o acțiune separată, ulterioară admiterii acțiunii posesorii. În această situație, reprezentantul autorului excepției consideră necesară rescrierea dispoziției legale,

astfel încât aceasta să garanteze dreptul de proprietate al titularului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu aduce atingere dreptului de proprietate, întrucât admiterea acțiunii posesorii nu are drept consecință juridică lipsirea de efecte a titlului de proprietate, ci doar amânarea temporară, sub aspectul posesiei, a valorificării dreptului. Pe de altă parte, împotriva terțului care exercită posesia fără acordul proprietarului, acesta din urmă poate exercita acțiunea în revendicare, apărându-și în această manieră dreptul.

În ceea ce privește solicitarea de modificare a textului supus controlului, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, reprezentantul Ministerului Public arată că instanța constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 4.975/2003, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 674 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metro Cash&Carry România” — S.R.L. din Otopeni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată că acțiunea posesorie, atâta timp cât poate fi

exercitată fără distincție, împotriva oricărui terț, inclusiv a titularului dreptului de proprietate, înfrânge principiul garantării proprietății, întrucât creează posibilitatea consacării preeminenței unei stări de fapt — posesia, chiar împotriva adevăratului proprietar. Ceea ce se impune este modificarea art. 674 din Codul de procedură civilă, ca efect al constatării neconstituționalității sale, astfel încât protecția posesiei să fie posibilă, cu excepția cazului în care pârâutul este titular al dreptului de proprietate, actuala reglementare lipsind de conținut principiul constituțional al garantării proprietății.

Judecătoria Pitești apreciază excepția de neconstituționalitate a art. 674 din Codul de procedură civilă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul arată că art. 674 și următoarele din Codul de procedură civilă reglementează o procedură specială ce are ca scop ocrotirea posesiei ca stare de fapt, fără a pune în discuție existența dreptului de proprietate. Abia după încetarea tulburării posesiei, autorul acesteia se va putea adresa justiției pentru a-și demonstra drepturile în baza cărora s-a socotit îndreptățit să acționeze pentru recuperarea, prin forțe proprii, a bunurilor sale.

Așa fiind, în concordanță cu jurisprudența Curții, de exemplu Decizia nr. 19/2002, excepția de neconstituționalitate este considerată ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază ca fiind lipsită de temei critica de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile legale, care stabilesc condițiile de exercitare a acțiunilor posesorii, nu încalcă sub nici un aspect prevederile constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate. În acest sens, Curtea constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 19/2002 și Decizia nr. 268/2003, respingând excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 674 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: „*Cererile privitoare la posesiune vor fi admise numai dacă:*

1. nu a trecut un an de la tulburare sau deposedare;

2. reclamantul dovedește că, înainte de această dată, el a posedat cel puțin un an;

3. posesiunea lui întrunește condițiile cerute de art. 1846 și 1847 din Codul civil.

În cazul când deposedarea sau tulburarea s-a făcut prin violență, reclamantul este scutit de a face dovada cerută la punctele 2 și 3 din acest articol.

Cererile posesorii se judecă de urgență și cu precădere. Întâmpinarea nu este obligatorie.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi, potrivit cărora: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acțiunile posesorii — în complângere și în reintegrare — reglementate de art. 674—676 din Codul de procedură civilă sunt acele acțiuni în justiție prin care posesorul tinde să restabilească situația de fapt existentă anterior tulburării sau deposedării, fără a se pune în discuție existența dreptului de proprietate sau a unui alt drept real asupra bunului. Astfel, justificarea acțiunilor posesorii rezidă în interesul de a reprima orice acte de tulburare a posesiunii ori de deposedare și de a menține o stare de fapt preexistentă, independent de sorgintea juridică a acesteia. Rațiunea consacării acțiunilor posesorii, precum și perenitatea lor constau în aceea că, de regulă, posesia, ca situație de fapt, dă expresie dreptului de proprietate sau altui drept real, a căror prerogativă o constituie. Sub acest aspect, titularii acestor acțiuni sunt dispensați de obligația, deosebit de dificilă, de a face dovada dreptului de proprietate ori a altui drept real, pentru a-și demonstra calitatea procesuală activă în promovarea unor asemenea acțiuni. Pentru rațiuni de ordin pragmatic, constând în asigurarea celerității soluționării litigiilor cu un atare obiect și evitarea situațiilor conflictuale prelungite, legiuitorul a înțeles ca, în această materie, derogatorie de la dreptul comun, să restrângă obiectul probațiunii exclusiv la existența posesiei, ca stare de fapt, fără a se pune problema dovedirii titlului, ce ar fi presupus o veritabilă „*probatio diabolica*“.

În ipoteza în care exercitarea posesiei de către altă persoană decât proprietarul este legitimată de existența unui drept real în patrimoniul posesorului, orice acțiune a titularului dreptului de proprietate de natură să împiedice exercitarea respectivei posesii se convertește într-un abuz de drept, posesorul fiind îndreptățit să se apere pe calea acțiunii posesorii, fără a se putea susține că, pe această cale, s-ar consacra preeminența unei stări de fapt împotriva adevăratului proprietar, așa cum pretinde autorul excepției.

Există însă și cazuri în care posesia asupra unui lucru nu își are temeiul în vreun drept real asupra bunului. Apărarea posesiei ca stare de fapt se impune și în aceste situații, întrucât neglijența titularului dreptului de proprietate sau al altui drept real face să se creeze o aparență de drept în favoarea posesorului, care, potrivit art. 1854 din

Codul civil, „este presupus că posedă pentru sine, sub nume de proprietar, dacă nu este probat că a început a posedea pentru altul“. Abia după încetarea tulburării, autorul acesteia se va putea adresa justiției spre a-și demonstra drepturile în baza cărora s-a socotit îndreptățit să își însușească în fapt bunul imobil în litigiu.

De altfel, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra criticii având ca obiect dispozițiile art. 674 din Codul de

procedură civilă prin Decizia nr. 19/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 18 aprilie 2002, și prin Decizia nr. 268/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 29 iulie 2003, respingând excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 674 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metro Cash & Carry România“ — S.R.L. din Otopeni în Dosarul nr. 4.975/2003 al Judecătorei Pitești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURRENTEI

CONSILIUL CONCURRENTEI

DECIZIE

privind concentrarea economică realizată de către Societatea Comercială „Port Bazinul Nou“ — S.A. Galați prin achiziționarea mijloacelor fixe din patrimoniul Societății Comerciale „Helitube“ — S.A. București

Președintele Consiliului Concurenței,

în baza:

1. Decretului nr. 57/2004 privind numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, cu modificările ulterioare;
4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, cu modificările ulterioare;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante în scopul stabilirii unei părți substanțiale de piață;
6. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice;
7. Notificării concentrării economice înregistrate cu nr. RS—217 din 5 octombrie 2004 la Consiliul Concurenței;
8. actelor și lucrărilor din Dosarul cauzei nr. RS—217 din 5 octombrie 2004;
9. Notei Direcției industrie și energie cu privire la concentrarea economică notificată nr. GM/2.231 din

17 decembrie 2004,

luând în considerare următoarele:

1. Concentrarea economică s-a realizat prin preluarea de către Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. Galați, membră a Grupului de societăți METALTRADE, a mijloacelor fixe din patrimoniul Societății Comerciale „Helitube” — S.A. București, la data de 10 septembrie 2002.

2. Ca urmare a acestei operațiuni, Societatea Comercială „Helitube” — S.A. București a încetat activitatea de producere a țevilor sudate elicoidal, întrucât nu mai dispunea de mijloacele necesare realizării acestor produse, și și-a modificat obiectul de activitate, acesta fiind în prezent CAEN 5190 — Comerț cu ridicata al altor produse.

3. După momentul achiziționării de către Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. Galați a activelor Societății Comerciale „Helitube” — S.A. București, aceasta din urmă a realizat cifra de afaceri din vânzarea materiei prime și a produselor finite existente în stoc.

4. În februarie 2003, în cadrul Grupului de societăți METALTRADE s-a înființat Societatea Comercială „Euro Steel Industries” — S.A., care a dobândit activele cumpărate de la Societatea Comercială „Helitube” — S.A. București prin constituirea acestora de către Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. Galați, ca aport de capital la înființare. În prezent producția de țevi sudate elicoidal se realizează de către Societatea Comercială „Euro Steel Industries” — S.A.

5. Piața relevantă aferentă operațiunii de concentrare economică supusă analizei a fost definită ca fiind piața țevilor sudate elicoidal de pe întreg teritoriul României.

6. Segmentul de piață al Grupului de societăți METALTRADE pe piața relevantă se modifică în urma operațiunii de concentrare economică analizată, ajungând la 11,96%. Această cotă de piață îi permite Grupului de societăți METALTRADE trecerea de pe poziția a patra pe poziția a treia pe piața relevantă, poziție ocupată de Societatea Comercială „Helitube” — S.A. București înainte de operațiunea de concentrare economică.

7. Pe piața relevantă, oferta este reprezentată, alături de Grupul de societăți METALTRADE, de producătorii interni Societatea Comercială „Zim tub” — S.A. Zimnicea și Societatea Comercială „ISPAT SIDEX” Galați, care, de altfel, ocupă și primele poziții pe piață.

8. Cererea pe piața relevantă este reprezentată de societățile naționale de genul TRANSGAZ, de regiile autonome cum ar fi RADET București sau regiile de apă sau de distribuție a apei calde locale, de consiliile județene.

9. Operațiunea de concentrare economică realizată de către Societatea Comercială „Port Bazinul Nou” — S.A. Galați prin achiziționarea mijloacelor fixe din patrimoniul Societății Comerciale „Helitube” — S.A. București nu creează și nu consolidează o poziție dominantă și nu are ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.

10. Analizând această concentrare economică, se constată că nu se întrevăd posibile efecte cu caracter anticoncurențial pe piață,

DECIDE:

Art. 1. — În conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 138B lit. b) din cap. II al părții a II-a din Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, se emite o decizie de neobiecțiune, constatându-se că, deși operațiunea notificată cade sub incidența legii, nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal.

Art. 2. — Taxa de autorizare, prevăzută la art. 33 alin. (2) din Legea nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, este de 103.868.530 lei și se va plăti cu ordin de plată tip trezorerie la bugetul de stat, în contul IBAN RO97TREZ30620210120XXXXX, deschis la Banca Națională a României — Sucursala Județeană Galați, beneficiar Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică Galați, cu mențiunea: „Taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare”.

Taxa de autorizare se va plăti în termen de 30 (treizeci) de zile de la data comunicării prezentei decizii. O copie a ordinului de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării acesteia către părți.

Art. 4. — Prezenta decizie poate fi atacată, conform dispozițiilor art. 52 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile art. 62 alin. (1) din Legea nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Societății Comerciale „Port Bazinul Nou” — S.A. Galați.

Art. 6. — Direcția industrie și energie și Secretariatul general al Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se va comunica de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței:

Societății Comerciale „Port Bazinul Nou” — S.A. Galați

Adresa: Str. Basarabiei nr. 1, Galați, județul Galați

Telefon: 0236/411.215

Fax: 0236/460.997

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

București, 21 decembrie 2004.
Nr. 328.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru modificarea Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ca urmare a Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 12 ianuarie 2005, prin care s-a dispus modificarea Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Articol unic. — Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.110/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.243 din 23 decembrie 2004, se modifică după cum urmează: — **La articolul 6, litera b) va avea următorul cuprins:** „b) prevederile art. 2 lit. c), f) și i) și ale art. 3 lit. d) pct. 2 și lit. k) din prezentele norme, până la data de 31 martie 2005.“

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 12 ianuarie 2005.
Nr. 3.101.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”